

تأثیر مخلوط باکتری های پروپیوتیکی بر میزان بقاء و افزایش مقاومت لاروهای ماهی قزل آلای رنگین کمان منجمد شده (*Daphnia sp*) در مکمل سازی با دافنی ماغنای (*Oncorhynchus mykiss*)
حجت الله جعفریان^۱ (استاد یارگوهر شیلات، مجتمع آموزش عالی گند کاووس، شاره احمدوند)، پریسا مصطفوی^۲
آرزو نوروزی^۳، صدیقه آذرشپ^۴ (مجتمع آموزش عالی گند کاووس)
پست الکترونیکی مسئول مقاله: hojat.jafaryan@gmail.com

در این تحقیق دافنی ماغنای منجمد شده، پس از خروج از انجماد با مخلوط ۴ گونه از لاکتوباسیلوس های پروپیوتیک شامل: لاکتوباسیلوس پلات اروم (*Plantarum Lactobacillus*) ، لاکتوباسیلوس دلبروکی (*L. dlbrueckii*) ، لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس (*L. acidophilus*) و لاکتوباسیلوس رامنوسوس (*L. rhamnosus*)، و بیفیدویاکتریوم (*Streptococcus salivarius*) و بیفیدیوم (*Bifidobacterium bifidum*) اس- ترپتوکوکوس س- الیواریوس (*Enterococcus faecium*) در سه غلظت 2×10^4 ، 2×10^5 و 2×10^6 باکتری به ازاء هر گرم از دافنی ماغنای انجماذایی شده، مکمل سازی گردیدند . این آزمایش در یک طرح کاملاً تصادفی و در قالب ۳ تیمار آزمایشی و یک تیمار شاهد و هریک با سه تکرار صورت گرفت. لاروهای ماهی قزل آلای رنگین کمان (با میانگین وزنی ۳۵۰ میلی گرم)، به ترتیب در سه تیمار آزمایشی T1، T2 و T3 با نرخی معادل ۵۰ درصد و زن بدن در ۶ نوبت و به مدت ۲۹ روز مورد تغذیه قرار گرفتند. تغذیه لاروهای ماهی در تیمار شاهد از دافنی ماغنای بدون غنی سازی با پروپیوتیکها انجام شد. در انتهای دوره آزمایش میزان رشد و درصد بقاء ماهیان مورد ارزیابی قرار گرفت. همچنین به منظور تعیین مقاومت لاروهای ماهی، تست های مقابله با استرس های مختلف صورت پذیرفت. نتایج نشان داد که اختلاف معنی داری بین لاروهای تیمار شاهد با تیمارهای آزمایشی در ارتباط با وزن و طول مشاهده نگردید. در حالیکه درصد بقاء لاروهای ماهی در تیمارهای آزمایشی بطور معنی داری نسبت به گروه شاهد افزایشیافت. بالاترین درصد بقاء لاروهای ماهی در تیمار T2 معادل $68/89$ درصد و حداقل آن در تیمار شاهد $51/11$ درصد مشاهده گردید. همچنین طول مدت زنده ماندن لاروهای ماهی در استرس دمایی (۳۳ درجه) از ۳۵ ثانیه در گروه شاهد به $102/67$ ثانیه در تیمار T1 ارتقاء یافت. همچنین در آزمایش مقابله با شوری ۲۰ گرم در لیتر، بالاترین زمان زنده ماندن لاروهای ماهی در تیمار T1 معادل 396 ثانیه بدست آمد و با تیمار شاهد اختلاف معنی دار نشان داد. آزمایش نشان داد که مخلوط باکتری های پروپیوتیکی قابلیت بالایی در افزایش درصد بقاء و مقاومت لاروهای ماهی قزل آلا در استرس های حرارتی و شوری داشته و می توانند در توسعه سیستم های پرورشی این ماهی سودمند باشند.

کلمات کلیدی: دافنی ماغنای، باکتری های پروپیوتیکی، مکمل سازی، قزل آلا، زمان بقاء